

עכברת שדה ומר צפרדע

מתוך "שעת סיפור"
אידה קו, כריסטין דילון

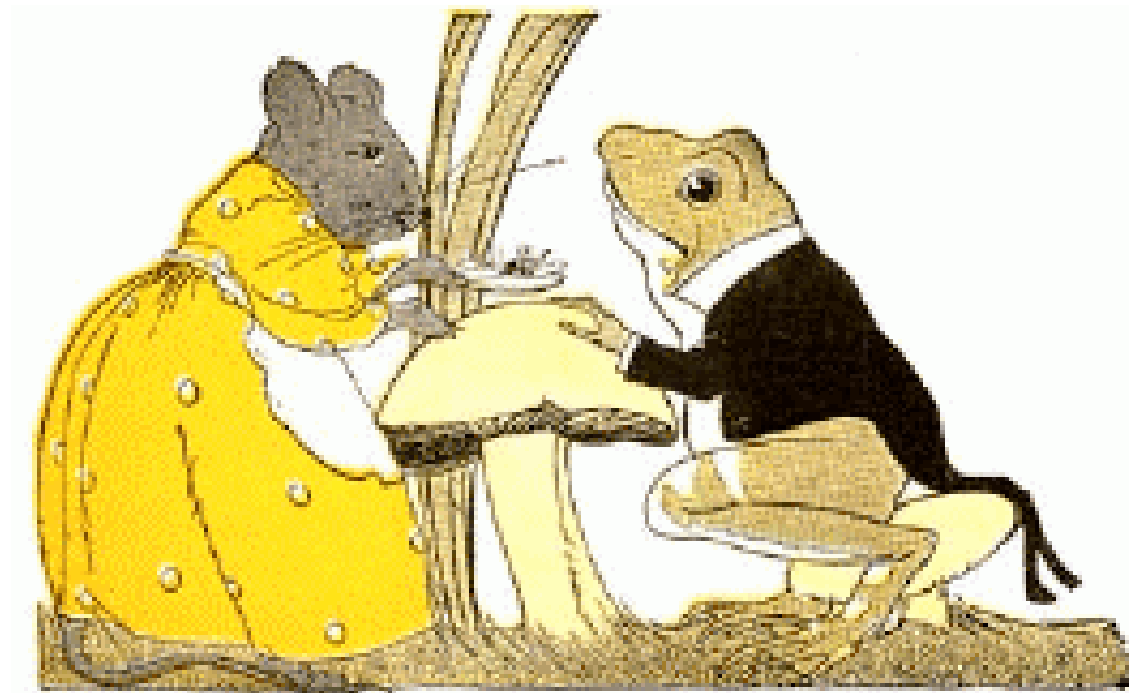

עכברת שדה חיה בקן בין העשבים. מר צפרדע
חי בבריכת מים הקרובה.

יום אחד העכברה הזמינה את מר צפרדע
לביקור.

מר צפרדע הביא אתו את הבנג'ו שלו. הוא ניגן
על הבנג'ו ועכברת השדה רקדה.
אחרי הריקוד העכברה הגישה תה וגם נתנה
למר צפרדע צלחת זבובים טריים. הוא נהנה
מהם מאוד.

אחרי היתה אמר מר צפרדע "אני צריך לחזור
עכשיו הביתה. שמחתי מאוד לבקר אצלך
והייתי מאוד רוצה שתבקרי אצלי. אולי תבואי
אתי עכשיו?"
"לא, תודה" אמרה עכברת השדה "אינני יכולה
לבקר אצלך בבית. אתה גר על בול עץ הצף
בבריכה הגדולה. ואני לא אוהבת לשחות." "את
לא צריכה לשחות" אמר מר צפרדע "הנה עלה
חזק וארוך של עשב. נקשור בו את רגל שלך

לרגלי ואז אוכל לשחות ולגרור אותך כמו סירה אחרי.

"אז טוב, ננסה" אמרה עכברת השדה.
ואז מר צפרדע קשר את רגלה של העכברה לרגל שלו. "כשאגיד לך 'שלוש' תקפצי למים. אחת! שתיים! שלוש!" קרא.
הם קפצו למים רחוק, כמה שרק יכלו ונשמע "ספלש!" גדול.

עכברת השדה נבהלה.

"אנא, קח אותי בחזרה!" קראה "תחזיר אותי לקן שלי בעשב הגבוה. אנא, מר צפרדע, אני מפחדת מאוד ואינני אוהבת לשחות במים!" אבל מר צפרדע רק צחק כשהיא צעקה "אל תפחדי" אמר "אני דואג לך." אבל העכברה משכה חזרה ומר צפרדע השובב משך קדימה.

עכברת השדה הייתה חזקה מאוד.

דווקא מר נץ עבר מעל הבריכה. הוא ראה את העכברה והצפרדע ביחד במים.

"אתפוס לי את מר צפרדע לארוחת צהריים!" חשב מר נץ.

הוא צלל למטה, תפס את מר צפרדע בצווארו והתחיל להתרומם באוויר.

העכברה משכה בכל כוחה ובסוף הצליחה לקרוע את עלה העשב החזק. היא נפלה על הארץ.

"וי! לא אבקר יותר את מר צפרדע" אמרה כשהיא הולכת צולעת הביתה.

לא ביקרה אותו יותר.